

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 3 5 8 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 FEBR 16.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 15	Kezelőiroda:

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Szekszárdi Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírottak meghatalmazott jogi képviselőnk útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d./ pontja alapján eljárva állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.VIII.10.103/2022/7. sz. részítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b./ pontja, valamint az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Mindhárman a [redacted] T. [redacted] munkaviszonyban álló vezető tisztségviselői voltunk. A munkáltatói jogokat a [redacted] Igazgatósága gyakorolta. A [redacted] - 2019. október 31. napjával beolvadt a [redacted] Zrt. (alperes) szervezetébe.

A [redacted] Igazgatósága 2019. október 25. napján hozott döntése alapján sor került a munkaviszonyunk közös megegyezéssel történő megszüntetésére, emellett a belső javadalmazási szabályoknak megfelelő juttatásunk megállapítására is.

A jogutód [redacted] Zrt. a juttatást a részünkre nem fizette meg, ezért pert indítottunk az illetékes Szekszárdi Törvényszék előtt.

A Szekszárdi Törvényszék a keresetünknek a 2022. február 28. napján meghozott 31.M.70.024/2020/60.sz. ítéletével helyt adott és alperest a jogelőddel kötött megállapodásnak megfelelően végkielégítés és felmondási időre járó munkabér, valamint perköltség megfizetésére kötelezte. Ugyancsak a Szekszárdi Törvényszék a 31.M.70.024/2020/69. sz. kiegészítő ítéletében az alperest késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte.

Az alperes fellebbezésére eljáró Pécsi Ítéltábla 2022. július 6. napján a I.Mf.30.022/2022/6/I. sz. ítéletével az első fokú ítéletet helybenhagyta, és kötelezte alperest fellebbezési perköltség megfizetésre.

Az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2022. december 6. napján a Mfv.VIII.10.103/2022/7. sz. részítéletében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a kereseti kérelmünket elutasította.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Részünkre további jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva.
Az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.VIII.10.103/2022/7. sz. jogerős részítéletének kézbesítése 2023. január 20. napján történt elektronikus úton a jogi képviselőnk részére, ezért a panasz benyújtására szolgáló 60 napos határidő 2023. március 21. napján jár le.

Az indítványozó érintettségének bemutatása:

A peres eljárásokban felperesek voltunk, ez igazolja személyes érintettségünket. A Kúria döntése a nekünk járó juttatásoktól, az ezzel kapcsolatos tulajdonosi rendelkezéstől elzárt minket, a jogerős ítélet alapján történt alperesi teljesítést vissza kellett fizetnünk.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) - d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27.§ -a és 28. §-a, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja az alkalmazott jogszabály, valamint a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisítheti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság részítélete Alaptörvény ellenes, és ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, valamint a panasz alapvető alkotmányjogi kérdést vet fel.
(Abtv. 29. §)

A leglényegesebb kérdés – alaptörvény ellenesség kapcsán – az, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban

- figyelmen kívül hagyhatja-e az Mt. 20. § eddig nagyon is egységes, kétségeket fel nem vető értelmezését és alkalmazását,
- alaptörvény ellenesen figyelmen kívül hagyhatja-e a joghierarchiát és az ebből adódó szabályozási követelményeket,
- sem az alaptörvényben, sem munkaügyi törvényben jogszabálynak el nem ismert,
- jogszabályi felhatalmazás nélküli tárgykörben hozott un. irányelvvel döntésében felülírhatja-e a törvényi, elsősorban a Munka törvénykönyve és a Ptk. rendelkezését.

Amennyiben így lenne, ez olyan jogszabályi felhatalmazás és keretrendszer nélküli bírói jogalkalmazáshoz vezetne, amely az Alaptörvény 28. cikkének nem felel meg, mert ilyen jogértelmezés és alkalmazás határozottan eltér a vonatkozó törvényi szintű jogszabályoktól és jogalkalmazástól.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény megsértett rendelkezésének pontos megjelölése:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

T) cikk

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A kereseti kérelmünkkel szemben az alperes az ellenkérelmében három jogcímmel hivatkozással kérte a kereset elutasítását arra tekintettel, hogy álláspontja szerint a munkáltató ██████████ Igazgatósága és a köztünk létrejött munkaügyi megállapodás semmis. Az alperes szerint az IG döntéshez az Irányelvben szabályozott jóváhagyásra lett volna szükség, ennek hiányában a megállapodás jogszabályba ütközik. A jogszabályba ütközés kapcsán megjelölte: Mt. 27. (1) bekezdése, Mt. 6. §. (1) és (2) bekezdése, Mt. 8. § (1) bekezdése, Szhitv. 11. § (1b) bekezdése, Ptk. 3:347. § (1) bekezdése, Mt. 29. § (5) bekezdése, Mt. 209. § (6) bekezdése, Hpt. 118. § (1) és 119. § (1) bekezdése.

Másodlagos anyagi jogi kifogása a jó erkölcsbe ütközés volt, ezzel kapcsolatosan hivatkozott az Mt. 27. § (1) bekezdésére.

Harmadlagos anyagi jogi kifogás alapja az Mt. 31. § , Ptk. 6:8. § (1) bekezdése volt.

A felsorolt jogcímeket az alperes a perfeivételi eljárásban nem módosította vagy egészítette ki.

Az elsőfokú Szekszárdi Törvényszék és a másodfokú Pécsi Ítéltábla az alperesi ellenkérelemben, illetve a fellebbezésben foglaltakat nem fogadta el, részletesen indokolt ítéletben helyt adott a kereseti kérelmünknek, és az alperest kötelezte a munkaviszony megszüntetéséről szóló megállapodásban rögzített javadalmak megfizetésére.

Az ítéletek szerint a felettünk munkáltatói jogkört gyakorló Igazgatóság a jogkörében önállóan járhatott el, az Mt. 64. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogosult volt a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetése tárgyában megállapodást kötni. A jóváhagyást előíró 22/2017. és a 4/2018. számú irányelveit az SZHISZ ugyan törvényi felhatalmazás, az Szhítv. 11. § 1.b. pontja alapján alkotta meg, de ebből még nem következik, hogy az irányelvbe ütközés munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütköző lenne, azaz semmisségi okot valósítana meg az Mt. 27. § (1) bekezdése alapján.

A jogszabályba ütközés kapcsán a perben kifejtettük, hogy az Szhítv. 11. § (1b) bekezdése – mely szerint ez a bekezdés feljogosítja a törvény az Integrációs Szervezet igazgatóságát arra, hogy meghatározza az Integrációs Szervezet tagjai, valamint a Kapcsolt Vállalkozások prudens és biztonságos működését szolgáló, az Integrációs Szervezet tagjaira és a Kapcsolt Vállalkozásokra kötelező irányelveket, valamint az e törvényben meghatározott integrációs célok elérését biztosító tevékenységének keretrendszerét (a továbbiakban együtt: irányelvek) – nem minősül jogszabálynak. Az eljáró bíróságok megállapították, hogy az Mt. 13. §-ából következően az irányelv nem minősül munkaviszonyra vonatkozó szabálynak.

Azt is előadtuk a perben, hogy az alperes által a jogszabályba ütközéssel kapcsolatosan hivatkozott 22/2017. irányelv olyan tevékenységi kört szabályoz, amelyre az Szhítv. felhatalmazást nem adott.

Az Szhítv. 11. § (1) bekezdése szerint:

„Az Integrációs Szervezet igazgatósága a szövetkezeti hitelintézeti integráció egységes működése és irányítása, továbbá a szövetkezeti hitelintézeti integráció céljainak elérése érdekében az Integrációs Szervezet tagjaira és a Kapcsolt Vállalkozásokra vonatkozóan kötelező szabályzatot fogad el:

- a) a számviteli rendről;*
- b) a belső ellenőrzés rendjéről;*
- c) a vezető tisztségviselők alkalmasságának szabályairól és az alkalmasság ellenőrzésének módjáról;*
- d) a 11/A. §-ban meghatározott ellenőrzés és folyamatos felügyelés szabályairól;*
- e) a pénzügyi segítségnyújtás szabályairól;*
- f) a szövetkezeti hitelintézetekre és az integrációs üzleti irányító szervezetre vonatkozó egyedi válságkezelési terv módszertanáról;*
- g) az Integrációs Szervezet eszközeinek feltöltésére vonatkozó szabályokról;*
- h) a jogszabályokon és egyéb kötelező szabályokon felüli addicionális egyedi tőkekövetelményekre vonatkozó szabályokról;*
- i) a titok- és adatvédelemről, bennfentes információk védelméről;*
- j) a megfelelőség biztosításával kapcsolatos szabályokról;*
- k) a szövetkezeti hitelintézetet terhelő, a jogszabályban meghatározott vagy jogszabályon alapuló Felügyelet irányába történő adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettség Integrációs Szervezet közreműködésével történő teljesítésének eseteiről és részletes szabályairól,*
- l) a tagdíj megfizetésének rendjéről;*
- m) az egyetemlegességet érintő eljárások kezeléséről és az erre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségről, valamint*
- n) minden olyan kérdésben, amelyben szabályzat alkotására e törvény vagy az Integrációs Szervezet alapszabálya felhatalmazza.”*

Utalva az n./ pontban foglaltakra megállapítható, hogy az Integrációs Szervezet alapszabálya a fentieknek megfelelő felhatalmazást nem tartalmaz.

Az SzHtv. 15. § (2) bekezdése meghatározza azt a tevékenységi kört, amelyekkel kapcsolatosan az SZHISZ jogosult kötelező szabályzatokat elfogadni, ebben a körben sem szerepel a munkaviszonnyal, az Mt. rendelkezéseivel kapcsolatos jogkör.

„ (2) Az integrációs üzleti irányító szervezet az Integrációs Szervezet előzetes jóváhagyását követően az Integrációs Szervezet tagjaira és a Kapcsolt Vállalkozásokra vonatkozóan kötelező szabályzatot fogad el

a) a kockázatkezelés részletes szabályairól, ideértve a hitelengedélyezés, a kockázatvállalások korlátozása, kockázati monitoring, betételhelyezés, készpénzgazdálkodás és befektetési politika, a minősítés és az értékvesztés szabályait;

b) a kockázati stratégiáról;

c) az integrációs szintű beszerzési gyakorlatának kialakításáról, beleértve az integrációs szintű beszerzés körébe vont áruk és szolgáltatások meghatározását és a központi beszerzés lebonyolításának szabályait;

d) az egységes informatikai rendszerről.

e) az egyes pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, valamint befektetési és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység általános szerződési feltételeit tartalmazó üzletszabályzatokról.”

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy ugyan a jogelőd Igazgatósága az irányelvet figyelmen kívül hagyta, ez azonban nem eredményezheti a perbeli megállapodás jogszabályba ütközését. A másodfokú bíróság ezzel az állásponttal egyetértett.

Az alperes – a Pp. szabályait megsértve – az érdemi tárgyalási szakban, az ítélethezatalt megelőző tárgyaláson ellenkérelmét módosította: *„Az érvénytelenség körében eddig előadottakat fenntartjuk. Továbbra is hivatkozunk arra, hogy érvénytelen volt a juttatások kifizetéséről való 2019. október 25-i IG döntés, a felsorolt okokból. Ezen túlmenően hivatkozunk arra, hogy az Mt. 20. §-ában foglaltakba IS ütközik. A jogutód hozzájárulása hiányában nem dönthetett volna a perbeli juttatások kifizetéséről, munkáltatói jogköre a kifizetések tekintetében korlátozott volt. A jogutód megtehetette volna azt, hogy utólag jóváhagyja az igazgató tanács juttatások kifizetéséről való döntését, mivel azonban nem adta meg utólagosan sem a hozzájárulását, az érvénytelenségi ok nem hárult el a kifizetések tekintetében.”*

A másodfokú bíróság az Mt. 20. §-ra történt hivatkozást – mint új jogállítást – meg nem engedett ellenkérelem változtatásnak minősítette.

Az alperes más vonatkozásban is meg nem engedett ellenkérelem változtatást valósított meg: első ízben a fellebbezésben hozta fel az Mt. 7. §-ára hivatkozást, ez a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pont a) pontja szerinti ellenkérelem-változtatásnak minősül, ami a fellebbezési eljárásban a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint nem megengedett a (2), (3) (4) és (5) bekezdésekben foglalt kivételek fennállta hiányában, ezért azt a másodfokú bíróság külön végzésével elutasította.

Az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ennek a Kúria helyt adva a kereseti kérelmünket elutasította.

A Kúria az alábbi jogszabályok értelmezése és alkalmazása következtében hozott alkotmányellenes részítélete:

1./ Kúria részítélete:

„Az alperes felülvizsgálati kérelmében – fellebbezésével egyezően – utalt arra, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának eljárási jogosultságát már ellenkérelmében vitatta, az Mt. 27. §-a kapcsán valamennyi érvénytelenségi okra hivatkozott. Az elsőfokú bíróság határozatában az Mt. 20. §-ban foglaltakat ennek ellenére nem vizsgálta, a másodfokú bíróság azonban határozatával azt pótolta, az Mt. 20. §-ában foglaltak alapján állást foglalt a munkáltatói jogkör gyakorlásáról. Mindezt az alperes felülvizsgálati kérelmében – a jogszabálysértés pontos megjelölésével – támadta, amely jelen eljárásnak ezért tárgyát kellett, hogy képezze.”

- Az Mt. 27. § (1) bekezdésének jogszabályszövege alapján munkaviszonyra vonatkozó szabály az Mt. 13. §-ában kimerítően felsorolt szabály lehet, ezekre az alperes egyenként kitért, a felsorolás között az Mt. 20. § mint érvénytelenségi jogcímet nem szerepeltette. Ezt az alperes maga is észlelte, ugyanis az ellenkérelem újabb jogcímét az Mt. 20. §-ra hivatkozást – a megengedett határidőn túl – előterjesztette.
- Az alperes az ellenkérelmében az irányelvek és az IG döntése relációjában csak a jogszabályba ütközésre hivatkozott, miszerint a perbeli munkajogi megállapodás jogszabályba, a kötelező irányelvekbe ütközik, valamint a semmisség kapcsán a jóhiszeműsége és tisztesség követelményére hivatkozott. Az ellenkérelem az Mt. 20. §-át, mint további önálló jogcímet nem tartalmazta. Ezt igazolja a fentebb szó szerint idézett alperesi ellenkérelem módosítás is
- Az első fokú bíróság az Mt. 20. §-ra való hivatkozást nem vizsgálhatta, szemben a Kúria megállapításával, mert a Pp. szerinti tartalommal és formában szükséges módon ezt az ellenkérelem nem tartalmazta, az pedig elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy erre az alperes meg nem engedett módon az érdemi tárgyalás során hivatkozott először.
- A másodfokú bíróság az Mt. 20. §-ra való hivatkozást - mint új jogállítást - a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pont a./ pont alapján meg nem engedett ellenkérelem változtatásnak minősítette, ekként a Kúriának a felülvizsgálatra csak e ténykérdésében lett volna lehetősége felülbírálni a jogerős ítéletet, abban az esetben is, ha a másodfokú bíróság megindokolta, hogy az ezzel kapcsolatos elsőfokú bírósági mulasztás miatt nem volt az ügy érdemi döntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés.

2./ Kúria részítélete:

„Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a jogelőd a beolvadással történő megszűnéséig szövetkezeti hitelintézetként működött, amelyre a 2013. évi CXXXV. törvény (Szhitv.) rendelkezései voltak irányadóak. Ezen törvény 2. § (1) bekezdése létrehozta a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezetét (SZHISZ) felügyeleti és intézményvezetői eladatok ellátásával felruházva. Az SZHISZ az Szhitv. 11. § (1b) bekezdése alapján a tagjaira kötelezően alkalmazandó irányelveket alkotott.”

„A hivatkozott irányelv valóban nem munkaviszonyra vonatkozó szabályként értelmezhető (Mt.13.§), de figyelembe kellett venni annak előírásait, mint a munkáltatói jogkörgyakorlás rendjére alkotott szabályokat, melyek meghatározására az Mt. 20.§ (2) bekezdés a munkáltatót a jogszabályok keretei között (jelen esetben az Szhítv-t is figyelembe véve) felruházta.”

„Az Mt. 20. § (1) bekezdése szerint a munkáltató képviselőjében jognyilatkozat megtételére munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. Jelen esetben azonban az Igazgatóság nem járhatott el egyedül, intézkedésének meghozatala előtt - a fentiekben ismertettek szerint - az SZHISZ egyetértő nyilatkozatának beszerzése szükséges volt. Ennek hiánya nem úgy értelmezhető, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója hatáskörét túllépte, hanem úgy, hogy a jognyilatkozatot tevő nem járhatott volna el egyedül mindazon felhatalmazás hiányában, amely alapján a közös megegyezést megköthette, és a kifizetésre kötelezettséget vállalhatott volna.”

- A perbeli megállapodás idején hatályos Szhítv. 11. § (1b) bekezdése a Kúria által felhívott körben nem adott felhatalmazást arra, hogy a munkáltató jogkör mikénti gyakorlását, a joggyakorlás rendjét az SZHISZ szabályozza. Ennek figyelembe vételével az SZHISZ nemcsak a munkáltatói jogkör gyakorlását nem szabályozhatta, hanem a munkáltató jogkör gyakorlására sem alkothatott irányelvet.
- Az Mt. 20. § (2) bekezdése nem ruházta fel az SZHISZ-t, hogy az eljárásában a Mt. és Ptk. szabályai alapján önállóan eljáró munkáltatói jogkör gyakorlóját e jogaiban korlátozza. A joggyakorlás rendjét az Mt. 20. § (2) bekezdése alapján maga a munkáltató határozza meg jogszabályi keretek között. Az SZHISZ nem volt a [REDACTED] Igazgatóságának vagy bármely munkavállalójának munkáltatója, így a munkáltatói joggyakorlás rendjét sem határozhatta meg.
- Amennyiben elfogadható lenne a Kúria jogi álláspontja, úgy abból az következne, hogy ugyan egy jogszabály alapján létrejött szervezet jogosult lett volna arra, hogy a felhatalmazó jogszabályban fel nem sorolt munkajogi területre alkothatott volna, legfeljebb csak belső szabályzatnak nevezhető irányelvet, mellyel módosíthatta vagy korlátozhatta az Mt. 20. § (1) bekezdését illetően a munkáltatói jogkör gyakorlójának eljárását, valamint a Ptk-nak a jogi személy képviselőjére vonatkozó törvényi előírásait.
- Nem lehet szó a munkáltatói jogkörgyakorlás sajátos esetéről sem, mert azt törvényi keretek között, a joghierarchia szabályai figyelembe vételével lehet szabályozni, mint pl. ahogy ez a Cstv. 47. § esetében létezik.
- A Kúriának vizsgálnia kellett volna az idézett ítéleti rendelkezés kapcsán, hogy a munkajogi területet érintően az SZHISZ-nek az „irányelv alkotásra” valóban megvolt-e a megfelelő jogszabályi felhatalmazása, mert ha ezt nemcsak felületesen vizsgálja, úgy arra a megállapításra kellett volna jutnia, hogy a jogszabálynak nem minősülő irányelvek kiadásának nem volt konkrét jogszabályi háttere, tekintettel az Szhítv. 11. § (1) és 15. § (2) bekezdésére, ekként a legkisebb mértékben sem felel meg az alkotmányossági, alaptörvényi feltételeknek. Alkotmányjogi nonszensz, hogy belső szabályzattal korlátozni lehet törvényben rögzített munkáltatói jogokat.

A Hungária Takarékszövetkezet Igazgatóságának törvényben biztosított jogköre – ide értve a megállapodás megkötését és a járandóság megállapítását is – az Alaptörvény T cikkében meghatározottak figyelembe vételével egy irányelvvel nem korlátozható. A Kúria ilyen értelmezése példa nélküli és a Mt. céljával ellentétes jogértelmezése nem találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. A jogértelmezés ezen módja pedig közvetlenül befolyásolta a részítéleti döntést, és előidézte az Alaptörvényben minket megillető jogosultságok sérelmét.

- Az első fokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy „*A munkaügyi per kereteit meghaladta, ezért a bíróság nem vizsgálta, hogy a 22/2017. számú és a 4/2018. számú irányelv a felperes hivatkozásának megfelelően az Szhitv. rendelkezéseibe ütközik-e.*” Ezt a vizsgálatot a Kúriának el kellett volna végeznie, mielőtt az irányelvekre alapítva az első és a másodfokú bíróság ítéletével szöges ellentétben lévő döntését meghozza. Ezzel a Kúriának nem alaptörvény ellenességet kellett volna vizsgálnia, hanem az Alaptörvény 8. cikkének megfelelően helyesen értelmezni azt, hogy az Szhitv. 11. § (1), (1c) vagy akár a 15. § (2) bekezdés felhatalmazta-e a perben vitás kérdés – munkáltatói jogosultság – az Mt-től eltérő szabályozására, korlátozására és ez az Alaptörvénynek megfelelt-e. Különösen arra tekintettel, hogy az Szhitv. 11.§ (1e) pontja követelményként rögzíti, hogy „*Az Integrációs Szervezet a jogszabályoknak, az általa meghatározott irányelveknek, a kiadott szabályzatoknak, valamint a korábbi utasításoknak megfelelő működés érdekében utasítást ad az Integrációs Szervezet tagjának, illetve a Kapcsolt Vállalkozásnak.*”
Vagyis elsődleges a jogszabályok által megkövetelt szabályok figyelembe vétele.

3./ Teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a Kúria a Szekszárdi Törvényszék által megállapított tényállást, mely szerint:

„A 22/2017. számú irányelv rendelkezései szerint abban az esetben nem szükséges a befogadó pénzügyi intézet előzetes egyetértő nyilatkozata, ha a kifizetésekre céltartalékot képeznek. A felperesek a munkaviszony megszűntetéséhez kapcsolódó kifizetésekre 534.545.335,- forint céltartalékot képeztek, és állítottak be, de ennek törlesztésére került sor. A felperesek szerint a törlésre Martzy Antal utasítása alapján került sor – alperes ezt vitatta. Az kétségtől megállapítható a perben, hogy a felperesek megkísérelték, hogy a kifizetésre a 22/2017.számú irányelv szabályainak megfelelően kerüljön sor.” Martzy Antal az alperes akkori számviteli vezetője volt.

- A Kúria az ítéletében is rögzítette általános jelleggel, hogy a megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban is mérvadó. Az első fokú bíróság a céltartalék képzést – az alperes által szolgáltatott adatok alapján – tényként megállapította, ezt az alperes a fellebbezésben nem kifogásolta.
- A Kúria a tényállás ezen részét teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, miközben ez a tény nem vitatottan mentesítette a jogelőd Hungária Takarékszövetkezet Igazgatóságát az előzetes vagy utólagos jóváhagyás szükségessége alól. A céltartalék képzés megtörtént, annak a törlése, pontosabban visszakönyvelése irreleváns a megállapodás érvényessége szempontjából, még abban az esetben is, ha az irányelv megalkotását és alkalmazását minden szempontból jogszerűnek tekintenénk.

- Amennyiben a Kúria úgy ítélte meg, hogy a felperesek munkáltatója önállóan nem dönthetett, úgy ez esetben vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróság – a másodfokú bíróság által e vonatkozásban nem helyesbített – tényállását, miszerint céltartalék képzés esetén nem volt szükség az SZHISZ hozzájárulására. Nem vitatott tény tehát, hogy a céltartalék képzés megvolt, az később az alperes eljárása következtében került visszakönyvelésre.
Ez az adat nemcsak rendelkezésre állt, hanem a tényállás részét is képezte az alperesi munkavállaló tanú vallomása alapján, miszerint „*amennyiben lett volna céltartalék képezve a kifizetésekre, akkor a 22/2017-es irányelvbe nem ütközött volna, mert abban az esetben, ha a kifizetés le van céltartalékolva, akkor kiesik a 22/2017-es irányelv hatálya alól*”.
A Kúria az SZHISZ képviselőjében megjelenő személy vallomását csak a döntése szempontjából vette figyelembe és értékelte – részítélet (94) bekezdés - , ugyanakkor figyelmen kívül maradt az előző mondatban idézett, a per kimenetelét döntő mértékben meghatározó kijelentés.
- A Kúria semmilyen jogi indokát nem adta annak, hogy a fenti, a per érdemi kimenetelét meghatározó tényt milyen okból vagy megfontolásból hagyta figyelmen kívül, nem adott semmilyen indokot arra, hogy a céltartalék képzést miért nem tette mellőzhetővé a Kúria által szükségesnek tartott hozzájárulás beszerzését.

4./ A Kúria részítéletének (93) bekezdése szerint a 4/2018. sz. Irányelvben foglaltak alapján a végkielégítés nem haladhatja meg a mindenkorú Mt. szerint meghatározott összeget, illetve nem lehet több, mint a havi alapbér 12-szerese.

Amellett, hogy az irányelvet ilyen tartalommal a már hivatkozottak alapján meg sem lehetett volna alkotni, utalunk arra, hogy a Kúria ugyancsak a törvényi szabályozás ellenére nem vette figyelembe azt a tényt, hogy mint az alperes, úgy az SZHISZ elfogadta a Javadalmazási politikát, mint általánosan alkalmazandó belső szabályt, mely az irányelvben meglévő korlátozást feloldotta. 2019. január 1. napjával ugyanis életbe lépett a központi takarékbank által jóváhagyott és alkalmazott – SZHISZ igazgatósága által is elfogadott - javadalmazási politika, mely alapján az irányelv meghaladottá vált, ugyanis az irányelvek előírásai a javadalmazási politikába nem kerültek beépítésre, és azokra utalás sem történt.

A Javadalmazási politika 6. pontja pedig egyértelműen fogalmaz abban, hogy a munkaviszony megszüntetéshez kapcsolódó juttatásokról a munkáltatói jogkört gyakorló állapotodik meg a munkavállalóval.

Emellett az Mt. 85. § (1) bekezdése alapján a felek jogosultak voltak a munkaszerződéstől eltérni a juttatások mértéke tekintetében.

5./ A Kúria részítélete sérti a tulajdonhoz való jogunkat, a részítélet megghiúsította a jogerős ítélet alapján minket illető javadalmazással való tulajdonosi jogaink gyakorlását, tekintettel arra, hogy a jogerős ítélet alapján megtörtént alperesi teljesítés visszafizetését jogkövető magatartásunk alapján mi is teljesítettük. Tisztességes eljárás keretében erre nem került volna sor. Az EU Alapjogi Charta 17. cikke is biztosítja a tulajdonhoz való jogot: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja.”*

A tulajdonjog alkotmányos védelme alapvetően a már megszerzett tulajdonra vonatkozik. Az alapjog sérelem esetünkben megtörtént, mert a Kúria a már kifejtettek szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályoknak nem tett eleget.

Összefoglalva:

Megítélésünk szerint a Kúria önkényesen eltért az anyagi jogi szabályok alkalmazásától, a jogértelmezése egyedi és kétséges, az ítéleti döntés jogi alapja és indokolása anyagi jogszabályokkal nem alátámasztott.

Önkényessé és ezáltal tisztességtelenné válik a bírói döntés, ha valamely, az adott ügyre kötelezően és kizárólagosan alkalmazandó jogszabályi rendelkezést hagy figyelmen kívül, vagy ad neki törvényi alapok nélküli más értelmezést, és helyette a jogvitát olyan rendelkezés alapján dönti el, mely az adott ügyre nyilvánvalóan nem alkalmazható.

A bírósági jogértelmezés a rá vonatkozó Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyta, emiatt contra constitutionem vált önkényessé, és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunk sérelmét okozta.

A 3./ pont alatt kifejtettek kapcsán a Kúria eljárása felveti azt a lehetőséget, hogy a felperesi kereset szempontjából kiemelten lényeges szempontot egyszerűen nem észlelte vagy inkább figyelmen kívül hagyta, pedig arra a perben nemcsak tanú vallomás, hanem alperes által szolgáltatott pénzügyi adatok is rendelkezésre állnak.

Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban akként foglalt állást, hogy a *„bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”*

Kellően súlyos esetekben egy contra legem jogalkalmazás is felemelkedhet alkotmányjogilag értékelhető szintre, és a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapításához vezethet.

Ilyen kivételes esetnek tekinthető egyebek között, ha a bíróság ítélete az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsérti, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz.

Annak megítélése során, hogy valamely contra legem jogalkalmazás kivételesen elérte-e az alaptörvény-ellenesség szintjét, az Alkotmánybíróság az eset összes releváns körülményének figyelembevételével határozhat.

Ennek során figyelembe veendő, hogy a perünkben a megsértett jogszabályok – különösen az Mt. 20. § (1) és (2) bekezdése – egyértelműek és pontosak. A megsértett jogszabályok tekintetében mérlegelésre sem indok sem lehetőség nincs, a kérdéses jogszabályhelyek vonatkozásában a Kúria értelmezésének nem lehet helye.

A részítélet indokolás nem térszerű, és fontos körülmény tekintetében hiányzik. A Kúria olyan irányelv szintű feltételt határozott meg a munkaadói jogkör gyakorlója törvényben biztosított önálló eljárása ellenében, mely a jogszabályok egybevetése és alaptörvény figyelembe vételével arra jogi alapot nem adott, és példa nélküli.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- Az indítványozó felperesek kezdeményezték a Szekszárdi Törvényszéken az alkotmányjogi panasszal támadott részítélet végrehajtásának a felfüggesztését.

Amennyiben a Szekszárdi Törvényszék az alkotmányjogi panasszal támadott részítélet nem függeszti fel, úgy kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hívja fel a Szekszárdi Törvényszéket a részítélet végrehajtásának a felfüggesztésére.

- Mellékeljük a jogi képviselő eljárési jogosultságát igazoló ügyvédi meghatalmazásokat.
- Mellékeljük nyilatkozatunkat, mely szerint az indítványban foglalt személyes adatok közzétételéhez nem járulunk hozzá.
- Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatát:

A Szekszárdi Törvényszék 31.M.70.024/2020/60.sz.ítélete és
31.M.70.024/2020/69. sz. kiegészítő ítélete

A Pécsi Ítéltábla mint I.Mf.30.022/2022/6/I. sz. ítélete

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.VIII.10.103/2022/7. sz. részitélete

 2023. február 2.

Tisztelettel:

Képv:
Nagyné Dr. Lukács Anna ügyvéd

